

El respecte a la memòria històrica, és clar que sí!

written by Manel Oronich | 13 d'agost de 2017

AQUEST ANY EN FA 310 DELS FETS DE LLEIDA DE LA GUERRA DE SUCCESSION. AL CONVENT DEL ROSER, FELIP V VA PASSAR "AL DEGÜELLO" A LES PERSONES (DONES, VELLS I CRIATURES) QUE JA S'HAVIEN RENDIT

Corren temps encisadors, molt encisadors. Només fets negres poden enfosquir l'actualitat.

Abans, als anys vuitanta del segle XX, corrien temps no tan encisadors, eren aquells en què ésser independentista gairebé suposava per a alguns, els cacics unionistes, tenir alguna malaltia com la sarna, amb idees estrambòtiques i utopies irrealitzables, deien ells.

Aleshores, vaig proposar un pla per al nucli antic de Lleida: es tractava d'un pla que partia de la solució d'anar enderrocant tots els edificis d'aquest anomenat nucli antic que no tenien cap valor historicoartístic, evidentment indemnitzant els seus propietaris. Tota la zona hagués pogut esdevenir una zona verda, envoltant tota la Seu Vella, en la qual haguessin ressaltat els edificis històrics, com per exemple el convent del Roser. Es tractava també de trencar l'aïllament entre dues parts de la ciutat de Lleida, l'alta i la baixa.

Un dels efectes d'aquella proposta va ser l'anècdota de la visita d'un dels cacics unionistes de Lleida (un càrrec d'UCD d'aleshores), un d'aquells que anava comprant per quatre duros edificis antics amb la intenció, com així ha estat, d'edificar de nou. Va entrar al meu despatx dient que era el millor alcalde que mai havia tingut Lleida perquè va interpretar malament les nostres intencions. En explicar-li de què es

tractava en realitat, va sortir del despatx dient que era el pitjor alcalde que mai havia tingut Lleida. No ho vaig poder realitzar puix els mestres del fum, els que van guanyar la moció de censura, ho van aturar. Sempre passa el mateix: la història oficial l'escriuen els guanyadors i aquests mestres que tenen la "virtut principal", la de saber vendre fum, van guanyar.

El passat 20 de juliol es va inaugurar un Parador de Turisme a l'antic convent del Roser. El que s'ha fet en el Roser és senzillament un insult i una vexació als màrtirs de la defensa dels lleidatans i de Catalunya que constitueix un menyspreu imperdonable a la dignitat del nostre poble, a la memòria històrica, al patiment i al dolor dels nostres màrtirs, clar i català. El Roser, símbol de la resistència Lleidatana i catalana i símbol també de la crueltat i repressió borbònica, hauria d'haver estat un espai cultural i digne per fer justícia, on precisament i molt principalment es recordin aquells fets. Hi ha algun contingut nacional català en un Alcalde –que no pas Paer en Cap– (l'actual Sr. Rubio de nom i cognom l'Àngel Ros) que inaugurarà amb satisfacció un insult tan profund a la memòria històrica de Lleida i Catalunya? Amb la independència tancarem aquest parador que només glorifica els opressors espanyols.

Podem imaginar el Roser envoltat per una zona verda, ben diferenciat i ben il·luminat, ben exalçat; quina satisfacció i quina pau ens proporcionaria imaginar-ho en la seva plena dignitat, oi?

A aquells que utilitzen arguments "pragmàtics", com no perdre una subvenció i altres tristos i insultants arguments semblants, la zona tal com es plantejava també hagués pogut disposar d'un espai com el que projecten però no en el Roser sinó fora.

El Roser forma part de la història de la ciutat de Lleida i de Catalunya, fer-hi el que es projectà, insisteixo, constitueix

un profund greuge històric a la sang vessada pels nostres avantpassats.

Constato que els actuals governants han passat a la història com aquells d'aquesta important i profunda traïció a la memòria històrica catalana i lleidatana.

Glòria a Catalunya lliure
Glòria als Països Catalans